

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

længere Tidsrum til Amortisation af deres i Foretagendet anbragte store Kapitaler. Det maa anses for uheldigt, at Amtsraadene ved Udløbet af Fristerne for Tilladelserne saaledes paa Forhaand skulde føle sig begrænset i deres Handlefrihed, hvorved den Ordning af Trafikforholdene, som til den Tid maa anses for at være den i nationaløkonomisk og trafikmæssig Henseende heldigste, kan blive vanskeliggjort, naaske endog umuliggjort.

Man skal i denne Forbindelse udtale, at Ministeriet vilde finde det heldigt, at Amtsraadene, naar Fristerne for samtlige Tilladelser til Omnibus- og Fragtmandskørsel udløber, eller naar Personskifte i en 5 Aars Periode skal finde Sted, i saa stor Udstrækning som muligt indleder Forhandlinger med de interesserede Jernbaner — saavel Statsbanerne som Privatbanerne — om mulig Overtagelse af de ledigblevne Ruter“.

Det ærede Medlem vil se, at der er en ret lige Linie i, hvad der stod i dette Cirkulære, og hvad jeg her har sagt i Dag.

J. P. Nielsen: Jeg forstaar ikke rigtig den Vrangvillighed, der altid er til Stede i det konservative Parti, naar der er Tale om Sønderjylland. Til at begynde med nærede man en overordentlig stor Kærlighed til Sønderjylland, men næsten hver Gang der i Rigsdagen behandles et Lovforslag, der som i dette Tilfælde har Betydning for en Egn af Sønderjylland, kan man fra konservativ Side ikke være med. Dette Forslag vil bringe en overordentlig Lettelse for hele det Amt, det omfatter, samtidig med at det vil bringe en bedre Trafikordning for hele Landsdelen.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at det kan jo ikke være Meningen, at man nu ved at indføre Automobildrift skal tjene paa denne og i Stedet for direkte Skat til Amtet vil skaffe sig Indtægt gennem en indirekte Beskatning. Dette forbyr det mig at høre. Det er en helt ny Tale fra den Side. Det har man aldrig hørt fra konservativ Side, at man var absolut Modstander af indirekte Beskatning og holdt paa direkte Skat. Jeg har netop altid hørt, at man fra den Side gerne vilde have Skatterne lagt paa Forbruget, have indirekte Skat. Naar saa Forholdet er det, at denne Bilrute, som er og absolut vil blive ved at være den bedste, fordi det er Hovedforbindelsen mellem Danmark og Tyskland, har man givet bort til private, medens man har beholdt al Ragelsen selv, saa er det saare

naturligt, at vi fra vort Standpunkt siger: Lad os dog faa den over til Staten eller Amtet, saa der herigennem kan komme en Lettelse i Skatternel!

Det ærede Medlem roste den private Drift overordentlig stærkt kontra offentlig Drift, for, sagde han, i den private Drift tager man Gevinsten, og man tager Tabet. Det skal man vist snakke lidt forsigtigt om i den Tid, vi lever i. Jeg synes der har været den voldsomste Bevægelse rundt om i Landet, fordi man ikke vil tage Tabene, medens man har taget Gevinsten i de gode Tider. Men det er ikke noget særligt for Landmændene. Var det ikke saadan for Industrien, da det brød sammen, den Gang det gik ned ad Bakke, og man fik de store Tab, at man søgte at læsse det over paa Staten, og man havde ogsaa Held til bl. a. at faa det læsset over paa den Bank, der havde finansieret Industrien. Nej, jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, den Tone i Trompeten er forfærdelig falsk. Den kunde være god i gamle Dage, men ikke nu mere. Den gør i alt Fald ikke noget som helst Indtryk mere.

Den højtærede Minister har nævnt, at de private Rutebilers Koncession er begrænset til 5 Aar. Det er udtrykkelig sagt dem, at det ikke er en livsvarig Koncession, som de kan regne med at beholde for Tid og Evighed. Hver Gang vi har behandlet Spørgsmaalet, har jeg set det ud fra det Synspunkt, at naar Koncessionen blev givet paa Tid, var det, fordi man fra Statens Side vilde vælge det mest egnede Tidspunkt til at føje dette nye Transportmiddel ind i hele Transportordningen, saaledes at denne igen blev en Helhed.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund gentog sin Beskyldning mod Amtmand Thomsen. Det ærede Medlem sagde, at Amtmand Thomsen formodentlig havde fornærmet Rutebilejerne blodigt ved at tale om „Rutebilsanarki“. Men hvad var det nu Hr. Amtmand Thomsen sagde i den Forbindelse? Det ærede Medlem sagde om Amtmanden, at han havde aabenbart en daarlig Samvittighed. Det skulde vel ikke være det ærede Medlem, der har en daarlig Samvittighed og derfor er nødt til at lade være at citere Amtmand Thomsens Udtalelser, som de var?

Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et kort Stykke, som angaar dette omstridte Punkt. Amtmanden siger:

„For saa vidt der fra Rutebilfolkenes Side vil blive klaget over Indskrænkningen af deres Virkefelt, lader dette mig urørt. Jeg anser det for en stor